

ROMANESCU, IONEL NICOLAE

Aviator

N.14/27 apr. 1895, Liège - m. 1 nov. 1918, Sissonne-Rethel.

Fiul lui Nicolae P. Romanescu.

Face studiile elementare și medii în particular; student la matematici (1908).

În 1908, vara, la hipodromul din Craiova se ridică în văzduh cu ajutorul unui planor celular, realizat sub supravegherea lui Henri Auguste, profesor de mecanică la Școala de Meserii din Craiova.

A fost primul zbor planat din România cu un om la bord într-un aparat mai greu decât aerul și fără motor. Federația aeronautică din Paris îi acordă titlul de *Cel mai tânăr zburător din lume*.

În 1911 a realizat un planor demontabil cu ajutorul căruia a efectuat încercări de zbor în stațiunea Mobila (azi Eforie Sud), iar în 1912, împreună cu un grup de colaboratori, pune bazele, la Iași, a primei școli particulare de planoriști amatori. S-a înscris la Universitatea din București (1916), apoi s-a înrolat voluntar în război, unde a zburat pe un avion Neupot.

S-a refugiat la Odesa unde a continuat cursurile de zbor (decembrie 1917 - februarie 1918), iar în 1918, primăvara, s-a refugiat în Franța unde, în mai puțin de 3 luni, învață la școlile de pilotaj de război de la Avord, Pau și Voves, repartizat la escadrila XII Spad în grupa XI de vânătoare.

La 1 noiembrie 1918 a căzut eroic în regiunea Sissonne-Rethel la a cincea luptă aeriană. A fost decorat post-mortem cu medalia *Virtutea militară* de război a României și *Crucea de război* a României.

